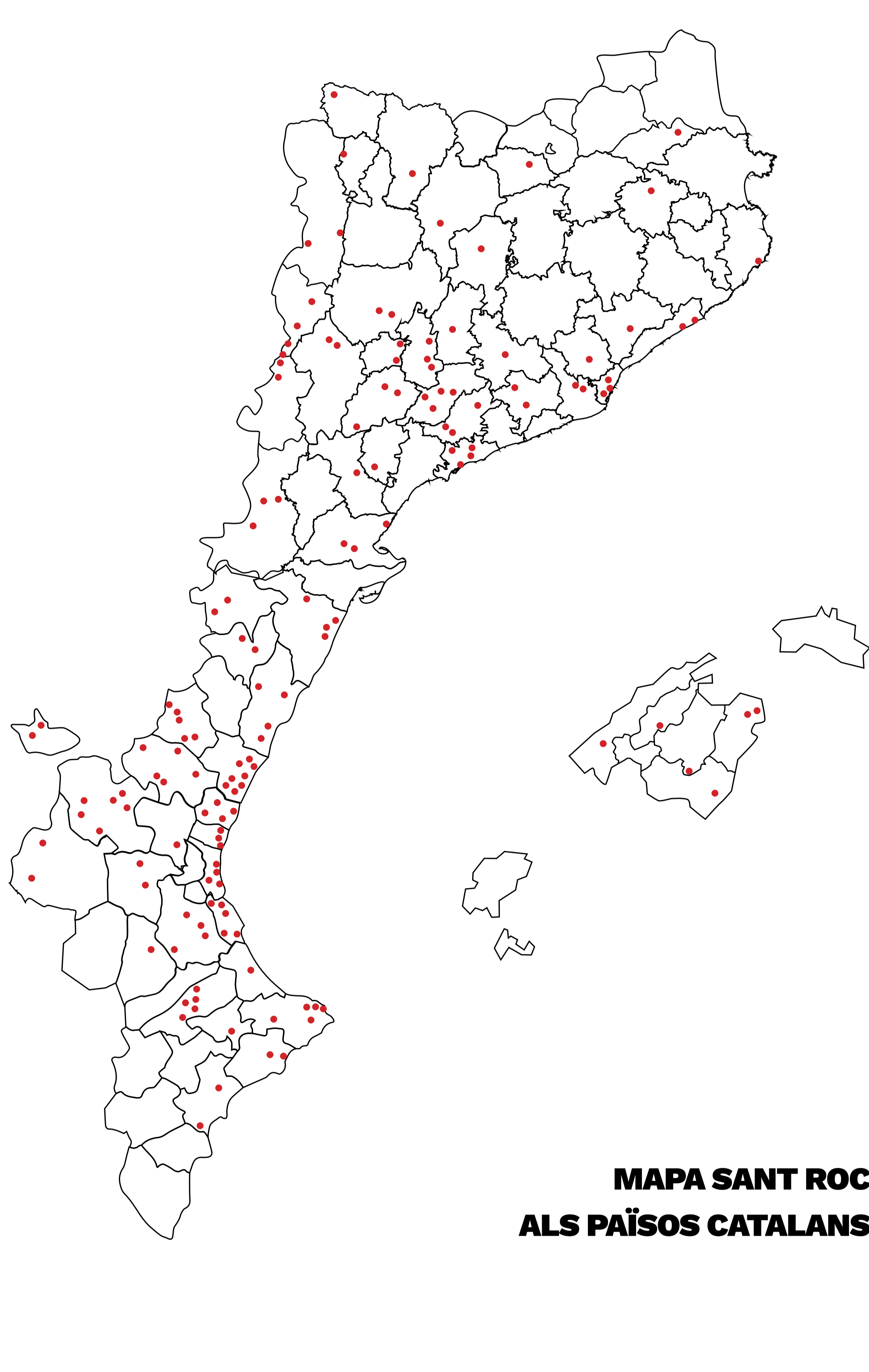

SANT ROC, UN CULTE GLOBAL AMB ARRELAMENT LOCAL

Sant Roc fou un pelegrí occità que va anar a Roma i va tenir cura de malalts de pesta. És venerat com a sant per l'Església catòlica i la seva festa és el 16 d'agost. Diverses cròniques sobre la seva vida no es posen d'acord sobre l'any del seu naixement a la ciutat occitana de Montpeller. Roc hi hauria nascut o bé el 1295 o bé el 1350, en el si d'una família benestant. Decidí distribuir entre els pobres la seva abundosa hisenda a la mort dels seus progenitors. Amb el sarró a l'espatlla i un bastó a la mà es dirigí en peregrinació cap a Roma. En el seu viatge per Itàlia va cuidar els malalts de pesta de diverses ciutats. Quan era a Plasència, va contraure la malaltia. Per si sol, amb l'atenció i consol d'un àngel que el curava i d'un gos que li duia menjar, va superar la malaltia, entre patiments.

MAPA SANT ROC
ALS PAÏSOS CATALANS

El relat de la Llegenda Àuria també explica que a la tornada del Concili de Constança, el 1414, els pares conciliars es deslliuraren de contraure la malaltia per la intercessió de Sant Roc. Després d'això, el culte al sant s'assentà a Occitània i al nord d'Itàlia i es va difondre ràpidament arreu durant la segona meitat del segle XV. A diferència d'altres sants protectors contra la pesta, la seva llegenda, prou cèlebre, recorda bastants dels elements propis del model de vida ideat pels ordes mendicants. A més, des d'un punt de vista estrictament religiós el seu missatge s'adequava més als aspectes de la resignació que el cristià havia de tenir davant la malaltia. La seva història ensenyava, a més, altres missatges fàcilment intel·ligibles: la malaltia com a nova experiència de redempció personal i el servei entre els cristians com a nova manera de servir a Crist a través dels miserables i dels malalts, en la societat cristiana del Renaixement i de la Contrareforma. Als territoris de la Corona d'Aragó, el seu culte va arrelar amb força a partir de la segona meitat del segle XVI, afavorit per les onades migratòries d'occitans que es traslladaren a terres catalanes. També pel fet que la seva festivitat s'esqueia al final del cicle pestífer. Arreu se li van dedicar altars, capelles i goigs. A Barcelona, l'església de Santa Eulàlia del Camp, situada fora muralla al camí de França, ja tenia una capella dedicada a Sant Roc des del 1475. El 1515, el Consell de Cent de Barcelona va celebrar la primera processó a Sant Roc i el 1519 va declarar-lo copatró de la ciutat i, al costat dels sants Sebastià i Cristòfol, el seu advocat protector contra la pesta. El 1587, la diada de Sant Roc fou declarada festa oficial de la vila. Són incomputables els llocs de festa i de devoció a Sant Roc als Països Catalans. El seu culte és el clar exemple de com un fenomen global arriba a diversos llocs concrets i hi arrela amb força. Aquest és el cas d'Arenys de Mar.